

விளம்பர விதம்.
இஞ்சு ஒன்றுக்கு 1-0 0.
சர்க்கார் கோட்டு 2-0-0

திராவிடங்கள்

வருடசங்கா ரூ. 5-0-0
ஆறுமாதம் ரூ. 2-8-0
ஒன்னிப்பிரதி ரூ. 0-1-3

மல் 3

காஞ்சிபுரம் 2-4-44

|| திற் 5.

காவல்பம்

கைவத்தை நிலைநாட்ட.

மதுரை சைவ சித்தாந்த சபையில் கல்யாணச்சந்தர முதலியார் தலை மை புரையை, பாரததேவி, சுதேசமித்திரன் பாத்திரிகாவளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிலுள்ளது மற்றொன்றில்லை. பாரததேவியின் பிரசரத்தின் தலைப்பில் அரசியல் அதிகாரம் கிடைத்தால்தான் மதம் ஒன்றுபட்டு கைவத்தை நிலைநாட்டமுடிய மென்று பெரிய எழுத்தில் எழுதியிருக்கிறது.

கைவத் தீவிர முதலியவைகளை வளர்க்க வேண்டும், அரசியல் அதிகாரம் கம்மையில் இருக்கவேண்டும். அரசியலத்திகாரம் கம்மையில்லாமல் கைவும் முதலியவைகளை வளர்க்கமுயற்சித்தால் எமக்கும் பழைய மதம் முதலியவைகள் சம்பந்தமாகச் சண்டை சுச்சாவுகள் ஏற்படுவும், அசியல்திராம் மக்களுக்குதின்றியமையாதது என்றெ பேச்சும் கைவப்பிரசங்கத்திலிருக்கிறது.

அரசியல் அதிகாரம் மக்களுக்கு இன்றி மயமாததுதான். அது எப்படி வரும்? உலகப்பொதுவிதியை உல்லங்கணம் செய்யும் பாலிகளுக்கு வருமா? அற்பந்தனான ஆதிலை நேர்வழியைவிட்டு பொய்யும் புரட்டும், தந்திரமே பூர்வீகம் என்று நடக்கும் மக்களுக்கும், அவர்கள் பின் செல்லும்மக்களுக்கும் வருமா? புரோகிதக் குட்டுக்கும், கோவில் கட்டுக்கும், குருட்டுத்தனமாகக் கீழ்ப்பட்டிருந்த தலையை வெட்டித்தனமதிப்பைக்காக்கக்கற்றஜாதி யார்கள்தானே அரசியல் அதிகாரத்தை அடைந்தார்கள் என்பது உலகெல்லாம் டட்டார், டுங்கார்க்கு வருவதாகவுமிருக்கிறது. பாதிரிகளுடைய புரோகித, அதிசாரத்துதோலை தூத் பிறகுதான் ஜரோப்பா ஜனங்களே அரசியல் அதிகாரப் பாதையில் செல்ல முடிந்ததென்று ஜரோப்பா சரித்திரம் சொல்லுகிறது. உண்மையைப் பேசும் உத்தமர்களும், அதையே பிரசங்கம் செய்கிறார்கள். முன்னோடோ போகவேண்டியவன் பின்னே பார்த்துதான் முன்னே. எப்படிப் போகமுடியும்? கலைக்கும், காவியத்திற்கும், சமயத்திற்கும், கர்த்தாலாயிருக்கும் மூட்டுப்பெரியவர்கள் மக்கள்மூன்னே

நடந்தால் தங்கள், ஆகிச்சமும், உயர்வும் இலாபமும் போய்விடுமேன் பதை நினைத்துச்சைவசபைகளில் சபைக்குஅவ சியமில்லாததையும் நியாமில்லாததையும், பேசுகிறார்கள். வரவேந்புச்தலைவர் தோழர் சுவாமினாத தேசிகர், மதுரையே கைவத்திற்கு அரண்போன்றதென்பதை விளக்கினார். ஆம், அரண்போன்றதே, மதுரையில்தான் சிவபெருமான் அறுபத்தி நான்கு திருவீணாயாடலுமாடினார். மதுரைப்பாண்டிய பூதீரும் சோப்பாம் சோல்லாத இறைவு கிடையாது, காட்சி அனிக்காத பகலில்லை. மோட்சம் மனித னுக்குமட்டுமல்ல, குருவி, கொக்கு, பன்றி முதலியவைகளுக்கெல்லாம் மோட்சம், பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கை காடுத்து வளர்த்து மந்திரியமாக்கினார், சேனைக்குக்குதிரை காங்கப்போன மந்திரிஅந்தப் பணத்திற்கு கோவில்கட்டினதற்கு ராஜாதண்டிக்க, நரியைப்பரியாக்கினார், பரியை நரியாக்கினார், பாண்டியனால் பிரம்படிப் பட்டார். அப்பொழுது அரசியல் அதிகாரத்திற்கு அளவில்லை. மத்தியதல்தர்களைக் கழுவில் ஏற்றவும், கட்டையீல் எரிக்கையும் சமய ஆச்சாரிகளின் மனதில் அரசியல் அதிகாரம் விளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சிவபக்தர்களே சிப்பாய்கள், இப்படி இருக்க மதுரையில், அரசியல் அதிகாரம் எப்படிப் போயிற்று? அப்படித்தானே தஞ்சாவூருமிருந்தது. தஞ்சாவூரில் மராட்டா அதிகாரமும், மதுரையில் வைணவ அதிகாரமும் என் வந்தது? வருவானேன்? வந்ததற்குக் காரணமென்ன? என்பவைகளிலுள்ள நன்மைத்திமைகளை விபரமாக எநித்துச் சோன்னால் அல்லவா கைவுமும்மக்களும் தெரிந்துகொள் வார்கள்.

கைவ சித்தாந்த சபைகளில் கைவத் தின் உண்மைத்துவங்களைச் சொல்ல வேண்டும். சொல்லியிருந்தால் அதோடு சிறுத்தேவேண்டும். அதைவிட்டுப் பார்ப்பார்கள் மற்றச் சலுகைகளை அருமையாகக்கொண்ட ததைகளைப் பரப்புவதற்காக மானத்தைவிற்றுவிட்ட தோழர் கல்யாணச்சந்தர முதலியாரைச் சைவசம்

யச் சபைக்குத் தலைவராகவைத்து அதில் கம்பர் செய்த பூட்சி (அனுமானுக்குச் சொன்ன பதில்லை) கம்பர்செய்த பூட்சி யின்கலி அழைகப் பார்த்திர்களா? சிறை அனுமானங்களுடு பேசும் சந்தர்ப்பம் போன்றசந்தர்ப்பங்களில் குப்பைபாரும் பெண்களிலிருந்து மாடமாளிகையிலிருக்கும் பெண்கள் வரையிலும் கம்பன் உதவியில்லாமல் சிற்சாரித்து சோல்லும் வார்த்தைகளை நாளை வியாசத்தில் எழுதுகிறேன்) ஆடல் கலை அவசியம், எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், கற்படைய பெண்களுக்குக் குறிப்பு அதிகம். இவைகள் கைவ சித்தாந்தத்தின் அங்கு கமா? கைவசபைத் தலைவர்களின் அங்கா? பெசு உலகம் தேவிக்கூட வியாணச்சந்தர முடிவாக சுட்டுவார்கள் முடிவாக பெண்களுக்குக் கூட்டத்தில் குறிப்பு அதிகம் மெப்பதிக்க அத்தாந்தசோல்லவேண்டும். அநேகாளாகப்பார்ப்பனரின் எண்ணத்திற்கே பாடுபடும்படியான முதலியாரிடம் சண்டைபோட்டுக்கீர்த்தி சம்பாதிக்க அவரிடம் நான் சண்டைபோடுவதன்ல. அவர் ஜிருபது ஜிருபத்தைந்து வருடமாக நம்மவர்களுக்குச் செய்தவரும் தீங்குக்கே சண்டைபோடுகிறேன்.

கைவர்களே! சுயமரியாதைக்காரர்கள் கைவத்திற்குப் பலகவர்களள்ள, நானும் கைவந்தான், எனது முன்னேர்களும் தமிழர்கள்தான். நம்முடைய ஆகிசைவத்தைக்கெடுத்து கம்மவர்களை, எல்லாம் சூத்திரர்களாக்கி நமதுசிவத்திற்கும் நூல் போட்டுப்பார்ப்பான்கீக் கை காண்டுப் பார்ப்பார்களைக்குற்றம் சொல்லுகிறேன். இவர்கள் ஏற்பாட்டுக்கு உடன்தையாகவிருக்கும்பண்டிகளைக் குற்றம் சொல்லுகிறேன். இவர்கள் ஏற்பாட்டுக்கு உடன்தையாகவிருக்கும்பண்டிகளைக் குற்றம் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பண்டிகளைகளைம் பூஷிவீக சிவத்திற்குவிரோதிகள். இவைகளை ஆலோசித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு இதன் உண்மை விளக்கும்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் அறக்கருணைபுரிந்தார். உலகமும் நாமும் செலி சாய்க்கவில்லை. இப்பொழுது மதக்கருணை உண்டாகப்பொழுதிருக்கிறார், ஜிதற்காகாம் இனியும் உருவி, உருவி அழைகிறேன். அவரிடம் அடைகலம் புகவேண்டும் என்ற கைவத்தலைவர் சொல்லுகிறேரே,

(2 ம் பக்கம் பார்க்க)

சைவத்தை நிலைநாட்ட.

1-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

இதனால் என்னபலவு? உருகி, உருகி அழுத அடைக்கலம் புகுஞ்சு பார்ப்பா னுக்கு இரண்டு வாய்ச்சோறும், பட்டு பட்டாடையும், மாதகாணிக்கை கொடுத் துக்கண்டபலனேயல்லாமல், வந்த பலன் என்ன? சைவப்பண்டிதர்களே சைவர்களே எத்தனையோ சாஸ்திரிகளின் பிரசங்கங்களை கேட்டிருப்பிரகளே! எத்தாசாஸ்திரிகளாவது சனுதனசபையிலோ, பிராமணசபையிலோ, வர்ணங்களமகாசபையிலோ இனியம் உருகி உருகி, அழு என்று பிரசங்கம் செய்திருக்கிறார்களா? உருகி உருகி, ஒட்டாண்டியாகச் சொல்லுகிறார்களா? தேம்பித்தேம்பி அழும் பிள்ளைகளின் அப்பத்தை அழாதபிள்ளை தின்றுவிடாதா? தின்றுவிடுமே. சிவபெருமான் அன்று அறக்கருணைபொழிந்தார், உலகமும் நம் மனமும் செவிசாய்க்கவில்லை என்று முதலியார் சொல்லுவதைக்கேட்டால், நமது மனதின் சக்தியும் காதின்தன் இச்சையும் சிவபெருமானின் சக்திக்குப் பெரிதாகவல்லவோ இருக்கிறது. உலகம் சிவபெருமானின் உள்ளத்தில் அடங்கவில்லைப்போல்லவா இருக்கிறது.

சைவர்களே, உங்களுக்குத்தெய்வமிருக்கிறது. உண்மையும் சுத்தமும் சித்தாந்தசாஸ்திரங்களிலுமிருக்கிறது, செல்வமும் மற்றெல்லாமுமிருக்கிறது. இவ்வளவிருந்தும் நிங்கள் அரசியல் அதிகாரம் இருந்தான் சைவத்தை வளர்க்கமுடியும், தடையை கீக்கமுடியுமென்றுசபைசொல்லுகிறதே, இதை எங்கிருந்து கற்றுக்கொண்டார்கள்? யார் சொல்லி கொடுத்தார்கள்? நம்முடைய எந்தக்குறைபாட்டிற்கும் ஆசியல் அதிகாரம் வேண்டுமென்று அரசியல் வாதிகள் சொல்லுகிறார்களே, அதைச் சொல்லுகிறார்களா? உங்கள் தலைவர் தேசியசபையில் புராணத்தைப்படித்து அதைக் கிராமங்களில் சொல்லுங்களென்பதும் சைவசபையில் தேசியத்தைச் சொல்லுவதும் வழக்கமாயிற்றே, அவருடைய ஏற்பாடா? அரசியல் அதிகாரம்வந்தால் பண்டுசெய்ததுபோல கழுவேற்றவும், கட்டையில் கொளுத்தவும் தாழ்ந்தவர்கள் சிவாவென்றாலோ தீட்சை என்றாலோ நெருப்பிலிட்டுப்பொசுக்கவுமா? அரசியல் அதிகாரத்தில் ஆசைவாந்திருக்கிறது. பின்னால் வரும்திராச்சியசீர்திருத்தத்தின் ஒட்டுக்கு முன் ஜாக்ரதையாகப் பார்ப்பான் மனம்குளிர முதலியாரின் தாதின் இலட்சணமா? பின் எதனால் அரசியல் அதிகாரம் சைவம் தழைப்பதற்குவேண்டுமென்று தீர்மானம் பண்ணினீர்கள்.

அழுவருவனும், அங்கையற்கண்ணி அம்மையும் ஆயிரதேவவருடம் போகித்து முருகனைப்பெற்று, அவரை திருஞானசம் பந்தராகவும், கைலாயத்தின் பள்ளியறை

யில்லைக்கண்ணுதையைப்பார்த்து, அழுகைக்கண்டு அந்த அழுகில் சுந்தரரைப்பெற்று இருபிள்ளைகளையும் பூலே வாக ததி ற்கு அனுப்பினாக கிழவேப்புக்கான் இனிசி அங்கிதமாகப் பிள்ளைகளைப் பெறவும் அனுப்பவும் ச. வெ. பெரியார் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். இப்பொழுது பூணால் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானை அக்கினியில் முழுக வைத்து, அவரை ஆதிக்கிராவிடாட்டுச் சிவபெருமானுக்கெய்யாவே சுயமரியாகைச் சங்கம் வந்திருக்கிறது.

அரசியல் அதிகாரம் வந்தால் இராமராஜ்ஜியத்தைக் கொண்டு வருவோ என்று தோழர் காஷ்சிப்பி, மாஷ்ரேஷ் சொல்லால் வடக்கே உடல் சூழ்நியர்கள் இந்துராச்சியத்தை நிலைநிறுத்தப்பார்க்கிறார்கள் என்று பாகிஸ்தான் கேட்பதோல, இங்கும் நீங்கள் சைவத்தை நிலைநிறுத்த அரசியல் அதிகாரம் வேண்டுமென்கிறீர்களானால், இங்கும் அவர்கள் பாகிஸ்தான் கேட்பார்கள். எனதும் ஆலோசித்துப் பேசுகின்ஹ, பூதிலீலை, விட்டதைப்பின்னால் எழுதுவோம்.

துமிழே சூயங்காடு!

S நாராயணசாமி.

மனிதர்கட்டு மானமன்பது வாழ்வு. அதிலும் நம் தனிமொழியாகிய, அழு தினும் இனியசவைமொழியாகிய இன்பத்தமிழ் நாட்டு பெரித்து தமிழ் மொழியை உண்டுகளித்து உற்சாகத்துடன் வாழ்ந்துவந்த நம் முன்னேர்கள், முதாகைகள், முவேந்தர்கள், முதலானவர்கள் மனிமொழியாகிய இன்பத்தமிழை எவ்வளவு இனிமையாகவன்றது. அதனிடம்களித்து, ஆனந்தமுடன் வாழ்ந்தார்கள். அத்தகைய பண்டையசிறப்பு வாய்ந்த இத்தமிழ்நாட்டிலே பார்ப்பனிய ஆட்சின்ற பாதகப்படுகும், பயங்கரச் சுழலாகிய வஞ்சகாரிவந்து வாசம்செய்யானார்க்குது. தமிழர்வாழ்வைத்தாழ்த்திற்று. செந்தமிழ்நாட்டை, செல்லுரிப்பதுபோல் அரித்துவிட்டது. தென்மொழியாகிய சுவைத்தமிழ்ப்பாவிலே வடமே மாழி யாகிய விஷத்தைக்கலந்து, தமிழர்கள் அதைஉண்டு மயங்கிமானமிழந்து, மதி யிழந்து, வாழ்விழந்து, வதையச்செய்து விட்டது. அதுவுமல்லாமல் கலை ஆரிய வலையில் அகப்பட்டு அச்சமுறிந்துவிழுந்து வண்டியைப்போல்ஆகிவிட்டது. இத்தகையகொடுமைபுகுத்திய வஞ்சகாரியத்தை தன்மானத்தமிழர்களாகிய தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் இதனைஉணர்ந்து, வைத்திகத்தை வெட்டிபுதைத்து வஞ்சகாரியைவாள்கொண்டுசித்திரவைத்தசெய்து ஆரியமென்னும் அக்ரமவலையைக் கிழித்தெறியசெந்தமிழ்ச்செல்வர்களாகியநாம் ஒவ்வொருவரும் உழைக்கமுன்வரவேண்டும். அல்லது உழைப்பவருக்கு ஊக்கமளிக்குமாறுதலவிபுரியவேண்டும். ஆரிய மதம்-கடவுள், ஆசாரம்-பூசை, புனர்க்காரமாறுதலவிபொல்லாச்செயல்களைப் பறக்கணிக்கவேண்டும். தமிழர்களாகிய நம்முன்னேர்கள் வாழ்ந்தவாழ்வை எண்ணிப்பாருங்கள். மலையைப்பி எங்கு எடுத்துமாபெரிய கோட்டைகள் அமைத்தவர்யார்? வெஞ்சமரில் அஞ்சாமல் எதிரிகளுக்கு எமன்னன்ற வைராக்கியத்துடன் வாள்கொண்டு போர்புரிந்த வீரர்கள் யார்? கடலில் மரக்கலம் செலுத்திய

தமிழரே தயங்காதீர்!

விவிவிவிவிவி

புரீவா^{தி} பி. ஏ;

କେଳାମ୍ବିଯଙ୍କ.

கதை கற்பகியே,
கதையில்
வரும் பேயர்கள்
யானையும்
குறிப்புவனவல்வ.

[முன்பு:- லோடி ஆலாலகுந்தார், அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறார். அவற்குத் தூரிசாகவர் இந்தும் பார்த்திபன் எனும் வாஸிப் வாய்வீரந் க் துக் காதல் பார்வதி B. A; இவள் ஓர் இலட்சியவாசி. துயார் எனும் பாட்டாளி, பார்த்திபனுடைய மிரசங் கந்தில்லையிருக்கிறாதுமார்பொதுப் பணத்தைக் கொள்ளோய டி தி து மிரந்து விட்டதாகப் பத்திரிகையிலே செய்தி. பார்வதி கவலைப் படுகிறன். உத்தமி என்பவளின் சீஞ்சித்தால் பார்வதிக்கு டைபி ஸ்ட் வேலை கிடைக்கிறது. பார்த்திபனுல் ‘ரட்சகன்’ என்னும்பத்திரிகை நடத்தப்படுகிறது. தூர்க்கள் தமிழ்நாடுபரர், பார்த்திபனுக்கு துமிழ்யத்துக்கும் சீஞ்சிதமிழன்டா தமிழடி. வேலைசெய்து முகிழ்ச்சியடைகிறார். இதற்கிடையே பார்வதியின் தோழி, உத்தமிக்கு ஸ்டம்பின் என்பவன் காதலவனுக்குன். பார்த்திபன், கதகளிந்டனம் பார்க்கக் கேரளம் செல்கிறான். உத்தமி கந்வற்றுள். ஸ்டம்பின், தமுக்கிணி டான்பாக்னோந் கல்யாணம் செய்து கொண்டு, உத்தமியைக் கைவிடுகிறான். தமுக்கிணியின் உதவியான் உத்தமி பெங்கநூர் செல்கிறான். அங்கு வேட்டாக்டர் லலிதாதன் குதையைக் கூறுகிறான். பிறது,....]

குழந்தை பிறக்குவிட்டால் என்ன செய்வது? என்ற திகிலும் தோன்றலாயற்று. காரியம் குடியுமட்டும் சம்மாதிருக்குவிடப்பிறகு உத்தமியோ வேட்டாக்டரோ கபடத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டால் என்னசெய்வது என்ற பயமும் பகுந்து விட்டது. உத்தமியின் குழந்தை வளர்ந்த பிறகு, உண்மை எப்படியாவது தெரிக்கு சொத்தை, உத்தமி க்கு ம் அவருக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் செலவிட்டால் என்னசெய்வது என்ற எண்ணாம் குடையலாயிற்று. இஶனுல், கருவற்றிராவிட்டாலும்கூட, ஆண்டாளுக்கு மயக்கமும் வரத்தொடந்கிறது. எதிர்காலத்தை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய இந்தப்பெரிய விஷயத்திலேதான் அவசரப்பட்டு, தாறு மாருன செயல்புரியத் தணிந்ததை எண்ணித்துகைத்தாள். வேண்டாதவள் வயிற்றிலே வேதனைப்படின்டமாக உள்ள அந்தக் கருளன்வயிற்றிலேலவினால், மனதுமகிழ்ச்சியில்லமிக்குமே என்று தனக்குத்தானே கூறிக்கொண்டாள். ஒட்டுச்செடிபோல, உத்தமியின் குழந்தையை, பிராமணகுலத்திலேசேர்க்கப்போகிறோம், இஶனுலன் என்ன அசம்பாவிதம் கேரிடுமேர என்று அஞ்சினால். இந்தனன்னம்முதித்தபிறகு, வெகுவிரைவாக அதுவளரத் தொடங்கிறது. விளாடிக்கு விளாடிவிசாரம் வளர்ந்துகொண்டே சென்றது. ஏதாவதோர் முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும், இல்லையேல் காலமுழுதும் கண்ணீர்விடவேண்டும் என்று அவளுக்குச் சதாயாரோ கறுவதுபோலிருந்தது. தனக்கு உதவி செய்ய வந்த உத்தமியிடம்முதலிலே காட்ட

ஆண்டாளின் எண்ணமெல்லாம், பரி
தாபத்துக்குரிய உத்தமிக்குவரூநேரிடாத
படி தடுக்கவேண்டும் என்பதுமல்ல,
சமுதாயக்கோளாறுகளைத் தீர்க்கவும் நற்
ாரியம் செய்யவேண்டும் என்பதுமல்ல,
எப்படியாவது கோபங்கொண்டுள்ளதன்
கணவனுக்குச் சாந்தியற்பட்டு, குடும்பத்
திலே வேறு எவளாவதூடுகாதபடிதடுத்து
ஶனே கிருகலட்சமியாக வாழுவேண்டும்
என்பதுதான். லெட்டாக்டரின் மன்ப்
போக்கும், அவருக்கு உத்தமியிடம்
வளர்ந்துவந்த அண்பும், அவர்கள் இருவ
ரும் கூடிக்கூடிப்பேசிக் கொள்வதும்,
ஆண்டாளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இப்ப
டிப்பட்டவர்களிடம், குடும்பத்தையும்
குலத்தையும் பாஜிக்கக்கூடிய சம்பந்தம்
கொள்வதா என்று சிந்திக்கலானால்.
அந்தச்சிந்தனை அவருக்குச் சஞ்சலத்தை
வளர்த்தது. வர இருக்கும் ஆபத்தைத்
நடுக்க வேண்டி, வளர்ப்புப்பிளையை
சேர்த்துக்கொண்ட பிறகு, தனக்கே

“ஆண்டாள்! அழற்யா? என்? என்ன? உடம்புக்கு என்னடி? என்று கேட்டார், கர்ப்பிணிகள் அழக்குடாது என்றுடாக்டார்கள் கூறக்கேட்டதுண்டு, எனவேஆண்டாள் கண்களைக் கசக்கிக்கொள்வது அவ

ருக்குப் பிடிக்கவில்லை. கண்ணளைத்துடைத் தார், கண்ணத்தைக்கின்னினார், “கண்ணல் வலவோ! எதற்காக அழுகிறோம். வயிற்றை வவிக்கிறதோ?” என்று கணிவோடு கேட்டார், சுற்றுமுற்றும்பார்த்துவிட்டு ஒரு முத்தம்தந்தார், அவசர அவசரமா. மீண்டும் கேட்டார் “என்ன உடய்புக்கு?” என்று. “இவ்வளவு ஆசையும், எனக்குக் குழர்வதை பிறக்கப்போகிறது என்ற சங்கோட்டத்தால்தானே இவருக்கு உண்டா யிற்று. உண்மையைத் தெரிவித்தால், என்னை வெட்டிப்போடலாமா என்றல் வல்லா அவருக்குத்தோன்றும், ஜீயோ! நான் என்ன செய்வேண்டும்?” என்று ஆண்டாள் சொல்லவில்லை, ஆனால் அவருடையகண் கன் பேசின. அவர்கண்டுகொள்ளவில்லை. அவருடைய உட்டு துடித்திடக்கண்டார், ஆஹா! ஆண்டாள்கள்வ அழுகிதான்னிறு தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டார். அவள் மனதிலே மூண்டுகிடந்தது அவருக்குத் தெரியாது.

"தெய்வீகமானது காதல்! இதன் சக்தியே அபாம். அது மன் னை மண்குடிசை முன்பும் மண்டியிடச் செய்யும். மாலீரனையும் பணியவைக்கும்" என்றெல்லாம் கூறுகிறார்களே யொழிய, ஆடவர் உலகம், பெண்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் குதாகலமும் குடும்ப வளர்ச்சிக்கான மார்க்கமும் கிடைக்கக்காணுமற்போன்று அவர்களுக்கு ஆயாசம் மேலிடுகிறது, ஆசை கருகிணிடுகிறது, மோசமான நிலைமை ஏற்படுகிறது, என்பதை ஆண்டாள் எண்ணினால், ஏக்கத்திலே மூழ்கினால்.

“ஆண்டான்! என்னசெய்றது சொல்லேன். வழித்தை ரோம்ப வலிக்கிறதோ” என்று கேட்டார், கபடறியாத கணவர். இலத்தையாலும் அச்சத்தானும் ஆண்டான் அனுமதிக்கவில்லை, இல்லைன்றால் வயிற்றைத் தடவி வலியைப்போக்கியிருப்பார் வாஞ்சனையுடன்.

“குழங்கையாட்டமா அழுதுண்டே
இருக்காதே. ஆண்டாள், பூரணார் ப்பினி
கள் அழப்படாதுன்று டாக்டர்சௌல்ரு.
எதுக்கு நீ அழுணும்”

“என் ஜாதகத்தைப்பார்த்தி ரோ?”

“ஜாதகத்தையா? இல்லையே, என்ன?”

“நான் என்னத்தைச் சொல்வேன். நேத்து ராத்திரி ஒருகெட்ட சொப்பனம் கண்டேன். அதைநினைச்சாலே கர்ப்பம் கலங்கறது. அழியும் தானுவர்றது”

“அடி பித்துக்குளி! சொப்பன்றதை
எண்ணின்டா அழிறது. அடிஅடிடே! அப்
படி எண்ணடி கண்டுட்டே, பிசமாதமான
சொப்பனம்”

“இதை என் கேக்களேன்”

“கரி, சொல்ல வேண்டாம்”

(62 పట్టమ పాఠాల)

அடுத்த இதழ்.

“திராவிடநாடு” அலுவல் நிலையத்தார் அனைவரும், 8—4—44 சனிக்கிழமையன்று மதுரையில் நடைபெறவிருக்கும் “சந்திரோதயம்” நாடகத்தைமுன்னிட்டு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே பற்படவேண்டியிருப்பதாலும், திரும்பிவருவதற்குப் பின்னும் இரண்டு நாட்கள் ஆகுமாலையாலும், 9—4—44-ல் வெளி வரவேண்டிய திராவிடநாடு’ 16—4—44-ல் வெளிவரும் என்பதை வாசகர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

திராவிட நாடு

ஞாநி

2—4—44

ஞாயிது

வாலூட்டம்!

பர்மாவில் திருத்த ஜப்பானியப்படை இப்போது பர்மா எல்லையைத்தாண்டிமணிப்பூர் சமஸ்தானத்துக்குள்ளுறைத்து விட்டதென்ற செய்திகடந்த நாலைந்து நாடகளாகக் கேட்கப்படுகின்றது. இதன் விளைவு என்னவாகுமோ என்ற பயம் மக்களுக்குள்ளப்பட்டுவிடாதபடிநேசப்படை களின் எதிர்த்தாக்குதல், எதிர்பார்த்தபடி ஜப்பானியருக்குப் பெருத்த சேங்களை உண்டாக்கிவருகிறது. கடந்த நாலைந்து நாட்களுக்குள், பல ஆகாயவிமானங்களையும், பர்மாவிலுள்ள ஒரு முக்கியமான எண்ணெய்க்கிணறையும், சில போர்க்கப்பல்களையும் நேசப்படை நாசமாக்கி விட்டது. பேரர்முனையிலுள்ள ஒருநிதி நிருபர் கூறுவதுபோல, ஜப்பானியப்படை இப்போது அடிப்பட்ட புலிபோலாகிவிட்டது. அடியின் வேகத்தால் ஏற்பட்ட களைப்புத்தெளிந்து மீண்டும் அந்தப்புவில் வாலை ஆட்டினால், நேசப்படையாகிய சிங்கம் அதன் வாலைக்கடித்து வாயைப் பிளக்க வைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. என்றாலும், பதுங்கிப்பாயும் சுபாவும் புலிக்குண்டென்பதைச் சிங்கம் மறந்துவிடாமல் முன் எச்சரிக்கையுடன் அதனிடம் போர்புரிய வேண்டும். இது, நேசப்படைகளுக்கு நாம் விடுக்கும் எச்சரிக்கையும், காட்டும் ஊக்கமுமாகுமேயன்றி, அதனிடம் சந்தேகம் கொண்டு கூறுவதன்று.

இந்தியாவில்வந்து குவிந்துகிடக்கும் படைபலத்தை அறியாமலே ஜப்பானியர் தங்கள் ஆரம்ப சூரத்தனத்தைக்காட்டத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். இவர்களின் சூரத்தனம் சீர்மீவதற்கு, இருப்பது போதுமென்றுதிருப்பதிகொள்ளாமல், இன்னும் அதிகமான படைபலமும் போர்க்கருவிகளும் தயார்செய்யவேண்டுவது

இந்தியாவின் நலனைக்குறித்துமட்டுமல்ல, உலக சமாதானத்தையும் குறித்தே இதை நாம்வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். இந்தியாவின் பாதுகாப்புலகப்பாதுகாப்பாகும். போர்ப்புயவினி ஸ்ரும் இவ்வுபகண்டம் பாதுகாக்கப் படுவதன் அவசியத்தை நாம் வற்பு து து வது நம் முடைய கடமைகளில் முக்கியமாகும். சேங்காட்டினர் இதனைப் பாதுகாப்பது அவர்களின் நலனைக் குறித்ததாகும். இவ்வுபகண்டம் பாதுகாக்கப்பட்டால், இப்போது ஜப்பானியர் வசமாகியுள்ள சிக்கப்பூர், பர்மா, அந்தமான் முதலானநாடுகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு மிகவும் அந்தகலமாய் இருக்குமென்பதை நாம் பிரிட்டாஷாருக்கு வற்புறுத்திக்கூறவிரும்புகிறோம்.

எனவே, “ஆழமறியாமல் காலை விட்டோம், வால் அறுபட்டோம், இனித் தப்பித்துக்கொள்ள வகையியோம்” என்று தவிக்கும் முறையில் பேடுகாடுகள் தங்கள் திறமையைக் காட்ட முன்வர வேண்டுமென்பதோடு, இவ்வுபகண்டத்திலுள்ள அனைவரும் தங்களாலான உதவி அனைத்தையும் செய்து ஜப்பானியரின் வாலாட்டத்தை அடக்கி முறியடிப்பதில் துணைபுரிவதையே இன்றைய குறிக்கோளாகக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

நாடகதேநி யாற்றம்.

9—4—44 ஞாயிற்றுக்கிழமை மதுரை கோபாலகானசபா தியேட்டரில் நடைபெறவிருந்த சந்திரோதய நாடகம், கொட்டகைமாற்றம் காரணமாக 8—4—44 சனிக்கிழமைக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டதென்பதையும், மதுரையிலுள்ள கோபாலகிருஷ்ண டாக்கிசீல் நாடகம் நடைபெறுமென்பதையும் அன்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, நாடகத்தில் தோழர்கள் C. N. அண்ணுத்துரை M. A., C. V. M. அண்ணுமலை, T. P. S. பொன்னப்பா, C. V. இராக்கோபால், D. V. நாராயணசாமி, S. நாராயணசாமி, இராசேந்திரன், வெங்கடராமன், சீனுவாசன், கோவிந்தராசன், சுந்தரேசன், வர்ஷீப், சுப்பரமணியம், சாமிநாதன், போலூர் சுப்பிரமணியம் முதலானவர்கள் நடக்கின்றனர் என்பதையும், தோழர் சண்முகானந்தாவின் ஆர்மோனியமும், தோழர் ஆபிலாவின் தபேலாவும் பக்கிசையாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

குடந்தையில் செல்வம் தினம்.

குடந்தை, திராவிடமானவர் கழகத்தார், 27—3—44 செல்வம் நாளைச்சிறப்புறநடத்தினர். பெரியார் கலந்துகொண்டார். தோழர் N. R. சாமியப்பா அவர்கள் தலைமை வகித்தார். டாக்டர் A. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் விரிவரையாற்றினார்.

வாழ்த்துக்கிறோம்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குமோக்க, சென்னைசர்க்கார், சர். அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்களை, அட்வகேட்ஜெஸ்ராலாகக் கொலுவீற்றிருக்கக்கூடியதாகவே அல்லாடியாருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்றுமக்கள் எண்ணவுக்கொடைங்கின்றனர். இப்போது அவர், ராஜிநாமாசுசெய்துவிட்டார். அவர் போன்றென்ன, அக்ரகாரம் வேறோர் “ஸ்ரீஜத்தை” அட்வகேட்ஜெஸ்ராலாக அனுப்பிவைக்கும், அதுதானே நடைபெறும் வழக்கம், ஆரிய-ஆக்ஷேஸ் ஆவிங்கந்தானே நாம் பல காலமாகக் கண்டுவரும் காட்சின்று திராவிடமக்கள் எண்ணியிருந்தனர். ஆனால், சென்னைசர்க்கார், திராவிடரின் மனக்குளிரும் செயலைத்தெரியத்தோடு செய்துள்ளனர். தோழர் P. V. இராஜமன்னார் அவர்களை ஒரு திராவிடரை-அட்வகேட்ஜெஸ்ராலாக நியமித்துள்ளனர். தோழர் இராஜமன்னார், பிரபலவக்கீல், முன்பு சென்னை உயர்நிதிமன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கு, இதுபோது மைசூர் உயர்நிதிமன்றத்திலே நீதிபதியாக அமர்ந்துள்ள தோழர் வெங்கடரமணராவ் நாயுடு அவர்களின் திருமகாரர். தகுதிவாய்ந்த தோழர், இங்களம், தக்கபதவிபெற்றதுகாணக்களித்து அவரையும்வாழ்த்தி, அவரை மேற்படி பதவியில் நியமித்தசர்க்காரையும் பாராட்டுகிறோம்.

வாழ்க்கை ஓப்பந்தம்.

26—3—44 காலை 9 மணிக்குமேல், சின்னக்காஞ்சிபுரம் கந்தசாமிப்பினை செல்வன் கிருஷ்னனுக்கும் மேல்சீசமங்கலம் வீராசாமிப்பினை செல்வி பட்டம்மாஞ்கும் ஷெயார் செல்வன் வேணுக்கும் செம்பரம்பாகக் முனுசாமிப்பினை செல்வி இராஜமாளுக்கும் பெரியகாஞ்சிபுரம் குயவர்வீதி 104-நெம்பர் இல்லத்தில், திராவிடநாடு ஆசிரியர் உயர்திரு C. N. அண்ணுத்துரை M. A; அவர்கள் தலைமையில் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடைபெற்றது. ஒருவிதமான சடங்குகளுமின்றி, வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடந்தபின்னர், மேற்படி சீர்திருத்தி திருமணத்தைக்குறித்துத் தோழர் A.K. தங்கவேலர், T. P. S பொன்னப்பா, C. V. M. அண்ணுமலை, வெங்கடராமன், திருவத்திபுரம் M. கந்தசாமி, பாலசுப்பிரமணியம், G. S. நாயுடு, M. இரங்கசாமி நாயகர், சுலட்யாண்டி, ஆகியபலர், பேசனர். தோழர் அண்ணுத்துரை, முடிவனர்யாக வாழ்க்கை இன்பம், பகுத்திரிவீன் விளக்கிப் பேசியதுடன், தெரியமாகத், தோழர் ஆக்ஷேஸ் திருமணமுறையைக் கையாண்டு. செயலில் சீர்திருத்தவாதையாகவில் எங்கும் தோழர் R. ஆறுமுகம் அவர்களின் வீரத்தைப் பாராட்டிப்பேசினர்.

தமிழர் கேள்!

இம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

போர்முனையிலே வானுடன்வாள்பேச, ஸ்திரகுத்தைக்—கேடகந்தடுக்க கை தத் திட்டவேலினைப்பறித்து, எதிரியின் உயிரினைப்போக்கி நகைத்து, அஞ்சாவன்மை யுன் வெற்றிகொண்ட தமிழர், பஞ்சங்கப்படை முன்மண்டி கொண்டு, வேதாக்கட்டம் ஒதியவற்றைநம்பி; தர்ப்பைப்புலிற்குத் தலைவணங்கி சின்றனர்.

இனிக், கலையென்னும் பெயரால், ஆரியம் வீசிடும் வலையில் வீழ்ந்திடும் தமிழர் சீலையும், ஓவியத்தின் அழகு, சிலையின் நேர்த்தி காவியத்தின் அமைப்பு, இலக்கியத்தின்பேராக்கு, சொல்லிவிளிமை, பொருள்நயம் என்றுபற்பலகூறி மயங்கிடும் மனக்குலைவும் வருத்தத்தை விளைவிப்பன. கம்பராமாயணமும், பெரிய புராணமும் இலக்கியப்பெயரால் மதக்கருத்தை மக்களுக்கு ஊட்டமுற்பட்டு, ஆரியத்தை ஏடுகளாய், தமிழர் தலைத்தாங்கும் நிலைபெற்று, தமிழர்விலைகொடுத்துவாங்கும், உணர்வுக்கொலைபுரி முஞ்சாய், அமைந்துள்ளன. மத மெலும்முள்ளில், கலையெனும் ஊன் அமைக்கப்பட்டிருப்பதறியாது, உணவெனக்கருதிச் சுவைத்திடச்சென்று அவ்வழி ஆரியத்தாண்டிலிற்கிக்கி வாழ்வினைப் பறிகொடுக்கின்றனர்-தமிழர். பழங்குமிழ்ப்பனுவலாம், புராணாற்றில் ஆரியமும் நுழைந்துள்ளது என்பதுளவுரும் மறுக்கமுடியாதது. ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்சேழியன் வெற்றிச்சிறப்பு காணப்படும் ஒருபுறம். பல்யாக்காலை முதுதுடு மிப்பேநுவழுதி யைப்பற்றிய பாடல்மற்ற ஞேர்புறம். இன்னும் பற்பலகாட்சிகள் உண்டு. அவைகளில் பூஞ்சாற்றுரை கெளனியன் என்னும்பார்ப்பான் வேள்வியைச் சிறப்பிக்கும் காட்சியுண்டு. இவையன்றி வடகாடுவென்ற செங்குட்டுவனும், மாடலவறையோன் என்னும் பார்ப்பான் சொல்லினை ஏற்றுவேள்விசெய்துள்ளன் என்றுசிலப்பதிகாரத்தில் (காலை 28) நடுகற்காடையில் விளக்காகக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேள்விஆரியர்க்குரியதென்பதும், அவர்கள் வாழ்வுக்குத்தீணையென்பதும் உணருங்காலை, ஆரியரை ஆரியாட்டில்வென்று, திராவிடத்தில் ஆரியத்தைக்கு அடிமையாய் வாழ்ந்தான் கேரன் என்பதைவாறு மறுக்கமுடியும்? தன்னுணர்வு பெற்றாலன்றித் தமிழன் அடிமையைக்கம்சிக்கித் தன்னுரிமையாய் வாழ்வதற்கு வேறுவழியேது? ஆரியத்துட்டு ஆட்டம்கொடுத்ததுதான் எதனால்?

திராவிடநாட்டின் தமிழ்ப்பகுதியில் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராக்கொண்டு கி. பி. (300-முதல் 700) 7வது நூற்றுண்டுவரை ஆண்டபல்லவர்களைப்பற்றிப்பலரும் படித்திருக்கமுடியும். வட

மொழியும், நால்வேதமும் இங்காட்டில் ஒழுங்காக வளர்க்கப்படுவதற்குத் துணைபுரிந்தார்கள், என்பதன்றி வடகாட்டிலிருந்து கூட்டங்கூட்டமாகப் பார்ப்பனர்களை அழைப்பித்துத் தமிழகத்தில் பல விடங்களில் குடியேற்றி, பிரமதாயம், தேவதானம் முதலியபெயரால் பலகிராமங்களை, முற்றூட்டுகளாக (வரியின்றி) வழங்கினராதவின், தமிழகத்தின் பல பகுதியும் இன்று சதுர்வேதி மங்கலக்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

திராவிடத்தில், தமிழர்வரலாற்றித் தலூங்கர் வரலாற்றைக்கண்டாலும் இதுவிளங்கும். இங்கு நான்காவது நூற்றுண்டில் நுழைந்தகூட்டம் ஆங்கிராட்டில் 2-ம் நூற்றுண்டில் நுழைந்துள்ளது, ஆங்கிராட்டைஆண்ட, இச்சுவாகு-சரதவாகனர்என்ற இருபரம்பரையினரும், தங்களை உயர்ந்த சாதியாராக்கிக்கொள்ள ஆரியத்திடை அடைக்கலம்புகுந்துள்ளனர். இச்சுவாகு வழியினரான மகாசாந்தமூலர் கி. பி. 200—218 வரை ஆண்டபோது பார்ப்பனர்களை வடகாட்டிலிருந்து அழைத்து, தானங்கள் பலபுரிந்து, யாகங்கள் பலநடத்தி, திராவிடத்தைஅரியக்களமாக மாற்றினார். [P. 44. Early Dynasties of Andra Desa [By B. V. Krishna Row M. A; B. L;]

“His reign was responsible for a great wave of immigration, Particularly of Brahmana settlers in Andhra desa from the north of northwest. The immigrants came in all probability, at the invitation of the Emperor Santamula, who after a lapse of more than a century revived the Vedic sacrifices and particularly the celebrated Vajabeya and Aswamedha.....Thus new villages were founded and Brahmana settlements established.”

மகாசாந்தமூலரின் மகன் வீரபுருத்தத்தன் என்பவன் (கி. பி. 218—239) தன்காலத்தில் ஆரியத்தைவால் தன்காட்டிற்குவந்த கேட்டினை உணர்ந்து அதனை நீக்கமுற்பட்டான் [அவன் புத்தமத்தைத்தழுவியதன்றி, தன்தலை கரில் அமைத்த புத்தவிகாரங்களின் பார்வைச் சுவரில், பார்ப்பனியத்தை வெறுப்பதைக் காட்டூர் இவிங்கலருவத்தை உதைத்துத் தாழ்த்துவாக விங்கத்தின் உச்சியில் தன் குதிகாலைவைத்துக்கொண்டுள்ள நிலையில்] பல கற்பதுமைகள் செதுக்கிப் பதியவைத்திருந்தவை, இன்றுங்காணப்படுகின்றன. அவற்றில் பெரிய இரண்டு சிலாலருவங்கள் மேற்கண்ட நூலில் படமெடுத்தும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன..

“The Ikshavahu king who was still then a follower of vedic Brahmanism and a worshipper of Siva in the form of linga renounced his faith and became a true of bigoted convert to Buddhism. (P. 58.)

In this panel there is a representation of a monarch crushing with his right heel, a stone linga, which is encircled by a many headed serpent. The linga and the serpent apparently symbolise Bramanism and the worship of Mahesvara. The Bramanism is denounced by the king in the presence of his ministers and high dignitaries of State...

It is probable that “Sri Vira purushadatha” attempted to crush the tide of Brahmanism which received great impetus and revival under the aegis of his illustrious father, Vasishti puthra, sri Santhamula the great, only, two decades ago. (Page 59-60.)

ஆங்கிராவானாலும், ஆண்டும் ஆரியப்படையெடுப்புகி.பி. 200-ல்தான் வெற்றிபெற்ற தெஸ்பதும் அஞ்சான்றும் அவர்களுக்கு எதிர்ப்பு இருந்ததெஸ்பதும் தெரியவருகின்றது. திராவிடநாடு பிரிவினைக்கு, ஆங்கிராவாறு ஆதாரம் பலதருகின்றது. ஆங்கிரதோழர்கள் இதனை உணரும் கிலைவிரலையில் ஏற்படவேண்டும்.

இலக்கியங்களிலே பற்பல மூடங்கள் கள்புகுந்து, பழமைமலிந்து, மக்கள்கருத்தைப் பாழாக்குகிறது என்பதுஒருபுறமிருக்க, புலவர் பெருமக்கட்டகே உரிய இலக்கணங்கள் சிலைதான் என்ன? தொல்காப்பியத்தில் சிலகிடைச்செருகல். வீரசோழியமும், நன்னாலும் வடமொழி இலக்கணத்தைத் தழுவியவை. இவைகளின் உரைகளோ ஒப்பியன்மொழி தோன்றுக் காலத்திலேயே தமிழ்மொழி வடமொழி ஒப்பிலக்கணங்களாக அமைத்தன. ஆனால் பிற்காலஇலக்கணங்களில் “ஜங்கெதமுத்தால் ஒருபாடையுண்டென அறையவும் நாலுவரே மக்கள்” என்று இலக்கணக்கொத்துச், சாமினுததேசிகர்க்கூறுகின்ற அளவுக்குத் தமிழ்திருந்து. எதனால்? வடமொழி இலக்கணத்தில் ஆழ்து தமிழ்மொழி இலக்கணத்தைப் புறக்கணித்ததால்கோ?

[தொடரபு

பார்வதி பி. ஈ;

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“மனசிலே, அது இருந்துண்டு என்ன மோ வேதனைபண்றதே”

“அப்படின்ன சொல்லு. மனசுநிம்மதி யாகும், கேக்கு இந்தச் சொப்பனங்களிலே நம்பிக்கை கிடையாது”

“உமக்கு எதிலும் நம்பிக்கை கிடையாது. நான் கண்டதுபோல நீர்கண்டி ருந்தா, தெரியும் உமக்கு.”

“சரி, சரி, நான் கர்ப்பமா இருப்பது போல நீ இருந்தா உமக்குச் தெரியும் அந்த வேதனைன்னுகூடப்பேசுவேபோவிருக்கு சநி, விழுத்தைத்தசொல்லு, என்னசொப்பனம் கண்டே?”

“நேத்துமாலையே எனக்குக்கொஞ்சம் மயக்கமா இருந்தது. என்னமோ கிடக்குன்னு, வழக்கம்போல சாட்டுட்டுப்படுத் துண்டேன்.....”

“அதுதான் தப்பு! எப்போ, மயக்கமா இருந்தோ, அப்போ சாப்பிடலாமோ? வங்கணம் பரம ஒளத்தமிழு பெரியவா சொல்வானே! சாப்பிடாமேடுத்திருந்தா சொப்பனமே இருந்திராது.”

“பெரிய டாக்டர்தான், சும்மாஇரும். கர்ப்பினிகள் பட்டினியாஇராத்திரியலே படுக்கக்கூடாதுன்னு சசலரும்சொல்வா. அதனாலோதான் விளாங்காயானவசாப்பிட்டு விட்டுப் படுத்தேன். என்னுத்தான் தாக்கம் வகுத்து. பாதிராத்திரி இருக்கும். யாரோ, என்பக்கத்திலே வந்துபடுத்தா”,

“என்னாடி இது?”

“சொப்பனத்திலே”

“அப்பா! நீ சொல்ல ஆரம்பிச்சுதே கேக்கு ஒரே திகிலாபோயிடுத்து.”

“படுத்தது, ஆனுபெண்ணான்னு சாரியாத்தெரியலே. யாது, யாரதுன்னு நான் கேட்கக்கேட்க, யாருன்னு தெரிய ஜெயான்னு சொல்லின்டே, என்தாடையைப் பிடிச்சிக்கின்னினு, என்னென்னமோ கோணல் சேஷ்டைகளெல்லாம் செய்ய ஆரம்பிச்சுது அந்த உருவும்”

“என்ன சேஷ்டைசெய்தது?”

“சேஷ்டை செய்ததுன்னு எல்லாம் நீங்கசெய்வேன சேஷ்டைகள், அதுபோலத்தான். நான் ஒருதிமிருதுமிரின்னு ஏறுந்தேன். உடனே கலகலன்னு சிரிச்சின்னு, எண்டி? ஆண்டாள், நான்தெரியெயா நான்தான் உன் ஆத்துக்காரருக்கு முதல் ஆத்துக்காரியா இருந்தவன்னு சொல்லிற்று அந்த உருவும்”

“அந்தச் சனியனு உன்சொப்பனத் திடில் வந்தா?”

“நடந்ததேக்கேஞ்சும், நான் பயந் துபோய், காலைத்தொட்டு நமஸ்காரம்செய்துண்டு, எங்கேவங்தேன்? என்ன வேண்டும் நோக்குன்னு கேட்டேன். உடனே என் வயித்தைக்காட்டி, உள்ளேஇருக்கே, அதுவேண்டும், அதைஏடுத்துண்டுபோகத் தான் வங்தேன், என்று சொல்லவிட்டு, உம்முதல்சம்சாரம், சிரிச்சா. கேக்கு ஒரே அழைவங்தது. ஐய யே யான் னுகவியேன், உடனே எவ்வாயை அவுழடிலிட்டு, என் னை ஒருபயங்கரமான பார்வை பார்த்து, அடி ஆண் டாள் உனக்குக் குழங்கை பிறந்தால் அடித்தானே உன்புருஷன் உயிர்போய்விடும், ஐதுகபலன் அப்படி இருக்கு. குழங்கை பிறக்காவிட்டால் அவர் தப்புவார். அது தெரிக்கத்துதான் பகவான் எனக்குக் குழங்கை இல்லாமலே செய்தார். இப்போது உன் வயிற்றிலே உலவுவது குழங்கையல்ல, நம்ம ஆத்துக்காரின் உயிரைக் குடிக்கப்போகும் எமன். அதைக்கொன்றுல் அவர் பிழைப்பார், அதுபிழைத்தால் அவரைக்கொன்றுவிடும்என்றுக்கிணான்”

இது என்னாடி, மகா பயங்காமா இருக்கே! குழங்கைபிறந்தால் நான் சாவேனு? ஐக்கம்அப்படியா இருக்ககு?”

“நேக்கென்ன தெரியும். குங்குமமும் மஞ்சளும் பூசிக்கொண்டு அவள் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிச்சின்னு சொன்னது. கேக்குப் பயத்தாலே உடலே வியர்த்துப் போச்சு. கைகூப்பி நமஸ்காரம்செய்து, அம்மா, நேக்கு இதுமாதிரி கஷ்டம்வரச் செப்பாதே. உனக்குக்கோயில்கட்டிநமஸ்கரிக்கிறோம்னு கெஞ்சினேன். என்னாலே என்னாடி செய்யமுடியும்! உன் வயித்திலே அந்தக்கரு வளரவளர, அவர் உயிர்கொஞ்சம் கொஞ்சமா போயின்டே இருக்கு. இதை என்னாலே தடுக்க முடியாது. ஒரே வழிதானிருக்கு. உன் கருவை நான் சிதைத்துவிடுகிறேன், பிறகு உன் புருஷன் தப்புவார்னு சொன்னு”

“நீ என்ன சொன்னே?”

“என்னசொல்வேன், புருஷனைவிடப் பத்தினிகளுக்கு வேறேன்னவேண்டும்? நான், கருப்போனாலும் போகட்டும் அவர் தப்பினால் போதும்னு சொன்னேன். உடனே அவு, என் வயித்தைப்பிடிச்சு ஒரே அழுத்து அழுத்தினு. எனக்கு உயிரே போவது போவிருந்தது. அடுத்தவிநாடி நான் விழிச்சின்டேன்”

“சனியன்! இவ்வளவும் சொப்பனா தானே!”

“சொப்பனாதான். ஆனால், கர்ப்பம் கரைந்துபோயிருக்கே!” என்றுக்கிண்டாள் தேம்பினால். அவரும் தன்னையறியாமல் இரண்டோர் துளிகண்ணீர் விட்டார். அந்த நேரத்திலே டாக்டர் லலிதா குமாரி, அங்குவந்தாள்.

(தொடரும்)

வெளிவந்தாவிட்டது!

பெரியார்

பெருந்தொண்டு.

தமிழ்நாட்டின் தனிப்பேருந்தலை ரான பேரியார் ஈ. வெ. ரா. அவர்களே தோண்டுகைளைப்பற்றி சுநீக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் கூறும் எனிய நடையிலமைந்த ஒர் கல்லெந்தால் தமிழாசிஸ்பர் நீ சிவப்பிரகாரம் அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

தனிப்பிரதி விலை. அப்பு 3
0—8—9 ஸ்டாம்பு வால்பிட்டுவும் சூப்தகம் புக்போல்டில் அனுப்பப்படும்.

எஜன்டுகட்டு,
எல்லா ஊர்களிலும் எஜன்டுகள் தேவை. 25% கமிஷன் தொப்பும் விவரத்திற்கு எழுதுக.

மாணைஜர்,
“பூங்கூடி” பதிப்பார்,
43- சேன்ததெரேஜ் மடத்துவீதி, புதுச்சேரி.

துறிப்பு: -8-4-4-ல் மதரையில் சந்திரோதய நாடகத்தின் போது இந்தால் விற்கப்படும்.

16-வது ஐஸ்டிள்
கான் பெட்டரேஜ்
சேலத்தில் நடைபெறும்.
2—4—44 ரூயிறன்று காலை 10
மணிக்கு, சேலம் ஐஸ்டிள் மாநாட்டின் வரவேற்புக் கழகக்கட்டிடத்தில், வரவேற்புக் கழகக்கட்டம் நடைபெறும்.

I மாநாட்டின் தேதி.

II காரியதரிசியால் கொண்டுவரப்படும் இதர விவரங்கள் அதுசமயம் யோசிக்கப்படும்.

மாநாட்டை ஏப்ரல் மாதத்திலேயே நடத்தச்சல முயற்சிகளும் நடைபெறுகின்றன.

மாநாடு சம்பந்தமாக வால்போல்டர், நோட்டீஸ் ஆகியவைகள் வேண்டியவர் களும், மற்றும் மாநாடு சம்பந்தமாக வையா நைய தகவல்கள் அறியவிரும்புகிறவர் களும் கீழ்க்கண்டவிலாசத்துக்கு எழுப்பும்.

காரியதரிசி,
ஐஸ்டிள் மாநாடு காரியாலயம்,

கோட்டை, சேலம்.

★ Үйлчүүлэг! ★

தமிழனே! கேள், “நீவாழ்ந்தவாழ்வும் இன்றுள்ள தாழ்வும் இருக்கும்விதத்தை! ஆரியம் உண்ணே அரித்ததை! அருங்தமிழரின் ஆற்றல் அழிக்கப்பட்ட துக்கராமான வரலாற்றை. இலக்கியமும் இலக்கணமும் உனக்கு இடர்ப்பாடுஉண்டாக்கினவகையை என்று எடுத்துக்காட்டுகிறார், இளக்தமிழர், இனஎழுச்சியின் உருவம், தோழர் அன்பழகன். அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகமாணவர். ஆர்வமிக்க வர், உரிமைப்போரில்லைக்கங்காட்டுபவர். அவர்குடங்கதையில்கூடிய திராவிடமாணவர் மாநாட்டிலே ஆற்றியவிரிவுரை இங்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. இளைஞர்உலகின் இன்றைய எண்ணத்தைக் கண்டுகளியின்.

எக்குட்டத்தாரேனும் அரசியலார் துணைகொண்டோ, மற்றும் கையாண்டுவரும் சூழ்சித்திறங்கோ மறைந்தோ வெளிப்படையாகவோ இவ்வெழுச்சியை அடக்கமுற்படுவாரானால், இவ்வியக்கம் ஓராசியல் இயக்கமாகமாற், அவர்களே அடிப்படையாவார்கள் என்று எச்சரித்துத் திராவிட இனத்துடன் ஆரியர்நடத்த முற்படும் போராட்டத்திற்கெலாம் வரவேற்புரை வழங்கிற்று.

தலைவரவர்களே! திராவிடத் தோழர்களே! ஆரியங்கண்பர்களே! ‘தமிழா! கேள்’ என்னும் தலைப்பினைத்தந்தது, தமிழன் இன்னும் பலவற்றைக்கேட்டுணர்ந்து தன் விலை யுணரவேண்டியங்கிலையில் இருக்கி ருன் எங்பதனாலாகும். “தமிழனே சீ கேளாய்—உன்பால்சாற்ற நினைத்தேன் பலாளாய்” என்றபுதுவைக்கவியின் புது மூல்பாவின் பல்லவி, நான் கூறவிழை முப்பலவற்றில் ஒருசிலவற்றையாவதுகூறத் “தமிழா! கேள்” என்றுஎன்னை அழைக்கசெய்தது. தமிழா! இதுவரை பலவற்றைப்பற்றிய பழையங்களைக் கேட்ட தமிழா! மாநாடுகளில் நடைபெறும் விரிவரைகளைக்கேள்-உற்றுக் கேள்-ஒவி எதினில் ஒவித்திடாவிடில் உரத்துப் பேசக்கேள்-விளங்காவிடில் விளங்கக் கேள்-ஜயமுற்றால் ஆதாரங்காட்டக் கேள்—“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் கண்பதறிவு” என்றவகையில் ஆயந்து பார்; தமிழா!

தமிழா! இன்னும் மயக்கந்தெளியா
விடில், கூறியதுவிளங்கிடயாராவதுஆரிய
ண்பரைப் பார்த்துக்கேள்! ஜயரிட
யாவது செல்; ஜயந்தீர்த்துக்கொள்ள-
டின்மையைஉணர்ந்த இன்தான் அது.
கீல்வி ஜயமென்றுகழறிடாதே! உண்மை
உணர்த்திடார் (உணரினும்) ஆனால் நாங்
கள் கூறுவதைக்கேள்! அவ்வாறே அவரி
ம்க்கறு, அவர் ஆமென்பார். இல்லை
யானால் மறுத்திடவாவது துணியார்
உண்மையையும் உணர்வாராகவின்.
குடந்தை மாணவர் மாநாட்டின் வர
வேற்புரை, இது ஓர் அரசியல் இயக்க
மன்று என்று எடுத்துக்காட்டித்திராவிட
கிணங்குச்சுக்கி, பிறகு அழிக்கும்
முயற்சியன்று என்றுவிளக்கி, இனியும்
நிம்மை எதிரிகள் எனக்கருதிக்கொண்டு

Cheer! ★

அடக்கி, அங்கியநாட்டாருடன் வாணிபம் நடத்தி, வளமுறவாழ்ந்தனர் என்பதும், இந்தியத்தைக்கண்டம் முழுவதும் விரிச்துபரந்து வாழ்ந்தனர்என்பதும், பறபல எடுத்துக்காட்டுகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளன. தமிழகத்தில் ஆதிச்சங்லூரிலும் அரிக்கன் மேட்டிலுமன்றி ஐதராபாத்தி லும் திராவிடரின் பழையக்கு ஆதாரங்கண்டோம். ஆரியர் 3500 ஆண்டுகட்கு முன்பே இந்தியாவில்புகுத்து இன்பவாழ்வு தொடங்கிவிட்டனர் சிக்துநதிக்கரையில் என்று கூறிடும் அந்தப்பகுதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருபெருங்கரங்கள், ஜயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு அங்கு ஆண்டதிராவிடர் கையாண்டநாகரிகக்கருவுலங்களாய் இன்று நமக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. அவைதாம் அங்குவாழ்ந்தது யாரப்பான்று கேட்பவர்க்கு, இக்கல் வெட்டெழுத்துக்களையும் புதைபொருளையும்-பாரப்பா-புரியும் என்று சுட்டிக்காட்டித்துணைசெய்யும் “ஹாரப்பாவும்” அதன் மருங்கே காணப்படும் “மகண்ஜி-தாரோவும்” ஆகும்; ஜூர்மன் நாட்டுக்கலையறிஞர், மாக்ஸ் மூல்லர், இந்தியக்கலையின் அடிப்படை ஆரியக்கலை, இந்தியமொழி களின் மூலமொழி ஆரியமொழி என்று கூறியது தவறுள்ளது எவரும் உணர்ந்து டும் அளவிற்கு சர்ஜான்மார்ஷல் என்ற அறிஞர்—வடிந்தியாவிலும் தொன்று நிலவியது—திராவிடக்கலையே என்றுள்ளதுக்காட்டிடவும், ஆரியம் திராவிட ராகீக்கலப்புடையதே என்று கூறிடவும் இவையே அடிப்படையாம். பம்பாய் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தலைவர் அறிஞர் ஹீராஸ் அவை, திராவிடர் வாழ்ந்ததைக்காட்டுவதே என்றும், ஆண்டுள்ள கல்வெட்டுகளிலுள்ள வடிவ (உருவ) எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் பாண்டியர் (மீனவர்) ஆட்சியைக்குறிப்பவையாயுள்ளன என்றுங்கூறியின்மார்.

தென்னிந்திய மொழிகளை நன்றாய் ஆராய்ந்த அறிஞர் கால்சிஜெல், இவை வடமொழியினின்று தோன்றியவை அவ்வளவேண்டும் வடமொழி, திராவிடத் தினின்று கடன்பட்டுள்ள தென்றும் கூறியுள்ளார். இந்தியக்கலையின் அடிப்படை திராவிடக்கலையே என்று டாக்டர் கிள் பார்ட் ஸ்லேட்டர் அவர்களும் இந்தியக்கலைகளை ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ளார்.

இனி, திராவிடம் தெற்கில்சிறப்பதேன் என்பதும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் உண்மை வரலாறுகாண், வரலாறு, வேத காலவேதியர் சிங்குக்கரையிலும் கங்கைக் கரையிலும் வாழ்ந்ததிலிருந்து தொடங்குவது மாறி, யைகை, காவிரி, பாலாறு ஆகிய ஆற்களேரங்களில் அமைந்த அரசுகளின் பழுமையிலிருந்து தொடங்கப்படவேண்டும் என்றும், அதுவே உண்மையான வரலாற்றை உணரவழியென்றும், பேராசிரியர்-மனோமனீயம், சுந்தரம்பிள்ளை

இன்றைக்கு 2000 ஆண்டுகட்டு முன்பே திராவிடர் நாகரிகமுடையாய், நானிலத்தில் புதழப்படுமளவு, அலைகடலை

தமிழ் கேள்.

7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

அவர்கள்கூறியதுமறைக்க, மனுக்க, மறக்க முடியாததோர் உண்மையாகும். இந்திய வரலாற்றின் எட்டைப்புரட்டிலே, வரலாற்பாக்காலத்தில்வாழ்தா அடாட்டாசன் இராமன், இடைநாட்டுவானர் துணைக்கொண்டு, அணைக்கட்டிக், கணை தொத்து பீணையற்ற தென்னாட்டுப் பேரரசன் இராவணனை அழித்தசெய்தி இதிகாசப்பெயரால் இப்பப்படுகிறது. பாண்டவரிடை நடங்கபோரும், நூற்று வர் ஜூவிடைஇருந்த நியாயமும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் பாரதப்போரில் பெருஞ்சோழரித்தசேரேன் ப்பற்றிய குநிப்புக்காணப்படுவதில்லை.

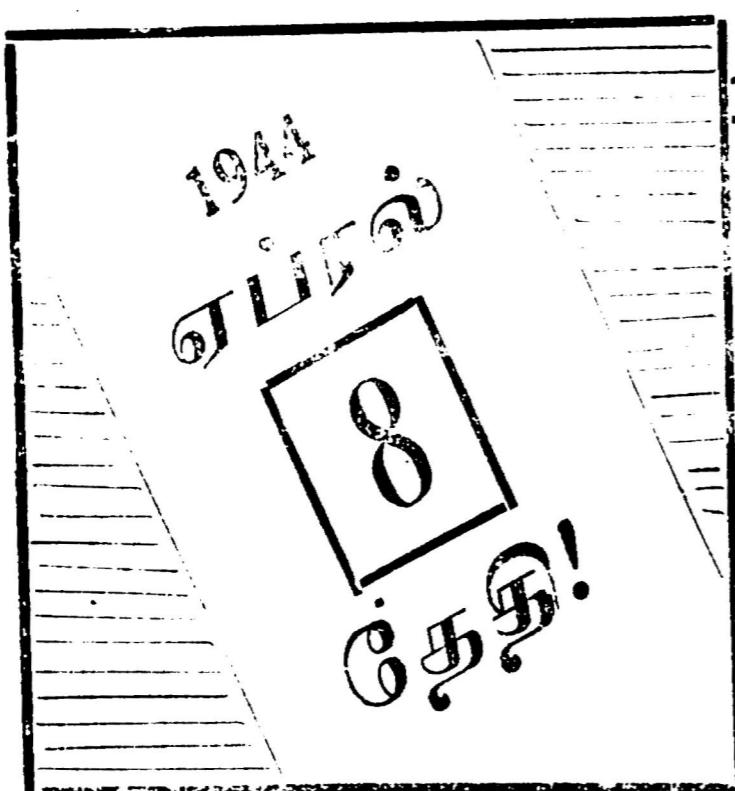
இரண்டாம் நூற்றுண்டில் (கி. பி. 144) சேரன்னாட்டில் ஆண்டசேரன் செங்குட்டுவன், வடநாட்டில் கணகன், வீசயன்னாற் திராவிடருவர்விருந்திடைபுகண்ற பொருந்தாமொழிகேட்டு, கண்ணகிக்குக் கற்கிலைநடுக்க என்னியதுடன் ஆரியர்க்கும் சிலைவலி காட்டக்கருதி, வடநாடு

சென்றுவாக்குடி, வடத்திலை கற் கொண்டு, கனகவஶயர் தலைமீது ஏற்றி, சங்கைகடங்குான்கடங்கு, மலை பல கடங்கு தென்னாடுகொண்டுகொட்டுக்கொட்டு என் வரலாற்றில் இடம்பெறவில்லை? வரலாற்றுக்காலத்தில் நடைபெற்று செங்குட்டு வன்னை உடன்பிறந்தினால் “இளக்கோ” சிலப்பதிகாரம் என்ற முத்தமிழ்க்காப்பியக்கலத்தில் இட்டுத்தந்த உண்மைநிகழ்ச்சியன்றே? அஃது.

தமிழில் கூறப்பட்டுள்ளதாலும், தென்னாட்டார் வடநாட்டாரைவன்றது என்பதாலுமே இதுவரலாற்றில் இடம்பெற வில்லைஎன்பதை உணர்ந்தும் இனியும் திராவிடத்தினம் தனியிடம்கேட்கத்தயங்குமா? திருமாவளவனும் கரிகால்வளவனும், ஆரியப்படைகடங்கு நெடுஞ்செழியனும், பெருஞ்சோற்றுதியன் சேரலாதனும், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், பிறகும் வாகையுடன் வாழ்ந்ததை நாம் அறிவோம். ஆதாரமுண்டு. சேரலாதன் அளித்த பெருஞ்சோறு, வடநாட்டில் வாடிய ஆரியர்க்குத், தமிழகவளனைச்சுவைக்கவாய்க்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த

தால், வாழ்வுக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த தென்று தென்னாடு நுழையத்துங்கிய தோன்ற ஜூயமும் உண்டு. வன்னற்று கைதமிழுரி. வாழ்வைப் பார்த்து வாய்ந்படவேண்டும்! என்ற ஏருத்தமும் உண்டு. இராச இராசசேஷாழனின் வெற்றியும் இராசேக்திரன் பர்மாபடையெடுப்பும், சங்கைகொண்ட சோழனின் வரலாரும், மறங்தோயில்லை. இவை வயல்லாம் போரிலேகண்ட வெற்றிகள். பற்பலசீவுகள் பாய்ந்ததால் விளைந்தவானாகன் ஆனால் அன்றிருந்து இன்றுவரை, ஆரியத் தொடர்பால், தமிழரின் வெற்றி, இடம்பெறுத அளவுக்கோ—இடம்பெற முடியாத அளவுக்கோ அல்ல, இடம்பெறத் தகுயற்ற அளவிற்குத் தமிழர் அறிவிழுது ஓன்னனர். ஆரியர் அனைவருங்களும் தமிழர் அறிவிழுது என்றால் (100க்கு 95) என்றாலே. பேதமற்றமனும், காதல் கனியும், வீரமும்-ஸரமும் நிறைந்தபோதே அறிவினை ஆண்டவன் போரல் அடக்கவைத்து, விதியின் விளையாட்டிலே ஈடுபட்டனர்.

(முப்பக்கம் பார்க்க.)

பரயாவின் வந்துவந்து போவார்! பந்தினிக்குத் துக்கம் வரும், பழப்படி நீரும்!! இதுவே நாடகமாக இருக்கும் இன்றைய நிலையை மாற்றி கலை, ஆரியவலையாகாமல் பாதுகாக்க ஒரு முயற்சி, அறிவு வளர்ச்சிநாடகம்.

புரோகிதப் புரட்டு! இரசவாதம்! மடச்சிபதிகள் கோலாகலம்! வைத்தீத்தீன் விளைவுகள் ஆகியவற்றைச் சித்தரித்துக்காட்டும் நாடகம்! ‘திராவிட நடு’ திராவிட நடக்கழக’ உதவிநிதிக்கு.

சுந்தரை நடம்

மதுரை, கோபாலகிருஷ்ண டாக்கிஸில்,

விநுதநகர் நகராண்மைக் கழகத்தலைவர், ராப்பகதூர்,

வி. வி. இராமாரி அவர்கள் கலைமையில் நடம் போடும்.
தமிழ்ரே வருக!

தமிழ்வர்கள் வருகையை மூவாற்றன் எதிர்பார்க்கும்,

ஊ. பு. அ. சௌந்தரபாண்டியன், ஏ. வேணுகோபால்,
(உதவிசிதிக்கமிட்டித் தலைவர்) (மதுரை, S. I; L. F; செயலாளர்)

ஷக்ட

ரூ. 5, 3, 2,